

Het alfabet van de Communautaire scheeftrekkingen

T.

Taal.

Zo hoort u het eens van een ander. “Ik heb nog les gegeven aan een Franstalig atheneum in Brussel en daar heb ik vastgesteld dat mijn leerlingen het Nederlands echt hààtten,” zegt burgemeester Thielemans van Brussel in *Humo*, 09 augustus 2005).

Tijdskrediet. Het meest ophefmakende dossier, waarbij de Vlaming rechtstreeks in zijn geldbeugel werd gepakt is zonder twijfel dat van het tijdskrediet. Midden januari 2002 blokkeerde de Waalse regering de Vlaamse tijdskredietpremies door een belangenconflict in te roepen. Het 'tijdskrediet' komt in de plaats van de vroegere loopbaanonderbreking. De Vlaamse premies zouden een aanvulling zijn bovenop de federale premies en vooral gericht op mensen die naar het einde van hun loopbaan halftijds willen werken, zich willen bijscholen of een ziek familielid willen verzorgen. De sociale maatregel zou de betrokken werknemers in Vlaanderen tussen de 50 en de 150 euro opleveren. Maar de Walen staken er dus een stokje voor. De maatregel werd opgeschort. Na koortsachtig overleg hebben de Franstaligen nu toch gezegd dat het mag. Op hun voorwaarden, wel te verstaan. Ook de Walen willen aanspraak kunnen maken op tijdskrediet en omdat er in de kas van de Waalse regering alleen maar een groot gat en geen geld zit, mag het geen Vlaamse maar een nationale maatregel worden. De nationale regering moet maar met euro's over de brug komen. En wie mag dat betalen? U heeft het goed geraden. De Vlamingen natuurlijk! Op hun voorwaarden, welteverstaan.

Transfers. In oktober 2004 maakte de Vlaamse regering de resultaten bekend van een doorlichting van de ‘interregionale’ transfers door de Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim). De Abafim-studie bevestigt de KBC-studie van een jaar eerder en kwam tot de conclusie dat de jaarlijkse transfer vanuit Vlaanderen minstens **6,6 miljard euro** bedraagt.

Het cijfer wordt door velen als een te lage schatting beschouwd (CD&V-kamerlid Hendrik Bogaert in *De Tijd* op 11 januari 2005). Onder de twee regeringen Verhofstadt zijn de transfers gestegen met 40% of 1,9 miljard euro. Van deze transfers is Wallonië niet beter geworden. De werkloosheidsgraad ligt onveranderd hoger dan in Vlaanderen. (*Journal*, nr. 441, 17 maart 2005)

Totale transfers in 1990 en 2003 (in miljarden euro)

		1990			2003	
	totaal	Naar Wallonië	Naar Brussel	Totaal	Naar Wallonië	Naar Brussel
Transfers vanuit Vlaanderen via:						
Sociale zekerheid	2,2	1,1	1,1	3,7	2,1	1,6
Federale begroting	0,6	0,5	0,1	1,5	1,9	-0,4
Financiering gewesten en gemeenschappen	1,0	1,0	0,0	1,3	1,3	0,0
Overheidsschuld	-	-	-	3,9	2,8	1,1
Totaal	3,8	2,6	1,2	10,4	8,1	2,3

Transfers: meest recente cijfers. De hierboven geciteerde studie van de Vlaamse overheid houdt geen rekening met de transfers via de staatsschuld. Het Vlaams Belang maakte die berekening wél.

Sociale zekerheid	Federale begroting	Financiering regio's	Federale staatsschuld	Intresten overdrachten	Totale transfer
3,74	1,52	1,3	4,4	1,5	12,68

Bronnen: KBC, K.U.Leuven, Universiteit Antwerpen, Vlaams Belang Studiedienst.

Dit alles betekent dat de totale overdracht van Vlaanderen aan Wallonië en Brussel jaarlijks minstens **12,68 miljard euro** bedraagt. **Per Vlaming wordt jaarlijks liefst 2.100 euro of bijna 85.000 oude franken naar Wallonië getransfereerd.**